

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.5.1999
KOM(1999)183 endelig udg.

98/0206 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250 §2)

BEGRUNDELSE

1. Den 26.06.1998 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv¹ om ændring af Rådets direktiv 76/308/EØF² om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter.
2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav en positiv udtalelse om dette forslag den 27. januar 1999.³
3. Europa-Parlamentet afgav ligeledes en positiv udtalelse om dette forslag den 12. februar 1999 og fremsatte en række ændringsforslag.⁴
4. Kommissionen godkendte følgende ændringer, som skal understrege Fællesskabets rolle og øge effektiviteten i forbindelse med inddrivelsen af fordringer:
 - i betragtningerne understreges det, at medlemsstaterne skal samarbejde om bekæmpelse af skatteunddragelse og skattesvig af hensyn til konkurrenceevnen og den skattemæssige neutralitet i det indre marked;
 - i artikel 8 i direktiv 76/308/EØF præciseres det, hvilken procedure der skal følges, hvis den indklagede gør indsigelse mod fordringens størrelse eller eksekutionsdokumentets art;
 - i betragtningerne og i artikel 10 i direktiv 76/308/EØF understreges det, at de fordringer, som skal indrives, har samme fortrinsret som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig;
 - i artikel 18 i direktiv 76/308/EØF erstattes compensationen (en procentdel af det, beløb, som skal indrives) af en godtgørelse af de faktiske omkostninger. Denne godtgørelse vil blive forbeholdt tilfælde, som frembyder særlige vanskeligheder, drejer sig om meget store beløb eller falder inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

¹ EFT C 269 af 28.8.1998, s. 0016, KOM(1998)364 endelig udg. - COD 98/0206.
² Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18, ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, EFT L 331 af 27.12.1979, s. 10, samt ved Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992, EFT L 390 af 31.12.1992, s. 124.

³ EFT C

⁴ EFT C

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Betragtning 2a (ny)

inden for rammerne af det indre marked bør man beskytte Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser, som i stadig højere grad trues af svig, med henblik på bedre at sikre konkurrenceevnen og det indre markedes fiskale neutralitet;

Betragtning 3

enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør betragtes som en fordring i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dog bør disse fordringer ikke være privilegerede i forhold til lignende fordringer, som opstår i den pågældende medlemsstat;

enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør betragtes som en fordring i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og disse fordringer bør have samme privilegerede status som lignende fordringer, som opstår i den pågældende medlemsstat;

Betragtning 5

medlemsstaternes benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer bør fremmes ved at gøre de gensidige finansielle fordele ved denne gensidige bistand mere tydelige i de enkelte tilfælde;

Benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer kan kun under særlige omstændigheder være baseret på finansielle fordele eller en andel i de opnåede resultater, men princippet om godtgørelse af omkostninger af enhver art til den medlemsstat, der anmodes om bistand, skal fastslås;

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1, nr. 6, litra b)

b) stk. 3 og 4 affattes således:	b) stk. 3 og 4 affattes således:
“3. I anmodningen om inddrivelse anføres:	“3. I anmodningen om inddrivelse anføres:
a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person,	a) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person,
b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand,	b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand,
c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig,	c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig,
d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig,	d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig,
e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen,	e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen,
f) tidspunktet, fra hvilket tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig,	f) tidspunktet, fra hvilket tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig,
g) den procentuelle kompensation i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, andet afsnit,	g) alle andre relevante oplysninger.
h) alle andre relevante oplysninger.	

I anmodningen anføres de skyldige renter, som dels består af et fast beløb frem til tidspunktet for anmodningen og dels et variabelt beløb, der først beregnes ved inddrivelsen. For at den myndighed, som anmodes om bistand, kan beregne det variable beløb, anføres en rentesats og den beregningsmetode, som den myndighed, der anmodes om bistand, skal anvende til beregning af de renter, som er påløbet fra anmodningstidspunktet frem til tidspunktet for inddrivelse af fordringen hos skyldneren”;

I anmodningen anføres de skyldige renter, som dels består af et fast beløb frem til tidspunkt for anmodningen og dels et variabelt beløb, der først beregnes ved inddrivelsen. For at den myndighed, som anmodes om bistand, kan beregne det variable beløb, anføres en rentesats og den beregningsmetode, som den myndighed, der anmodes om bistand, skal anvende til beregning af de renter, som er påløbet fra anmodningstidspunktet frem til tidspunktet for inddrivelse af fordringen hos skyldneren”;

Artikel 1, nr. 7

Artikel 8 ændres til :

«Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig».

Artikel 8 affattes således:

«Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

I tilfælde af, at denne anerkendelse giver anledning til indsigelse vedrørende fordringen eller eksekutionsdokumentet udstedt af den myndighed, som anmoder om bistand, finder bestemmelserne i artikel 12 anvendelse.»

Artikel 1, nr. 9

Artikel 10 affattes således :

«Artikel 10

Fordringer til inddrivelse er ikke privilegerede i forhold til lignende fordringer, som opstår i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.»

Artikel 10 affattes således :

«Artikel 10

Fordringer til inddrivelse har samme privilegerede status som lignende fordringer, som opstår i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.»

Artikel 1, nr. 14

Artikel 18 affattes således :

«Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere omkostninger, som er direkte forbundet med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.
2. Indtil den 31. December 2004 godtgøres alle omkostninger, bortset fra de i stk. 1 nævnte, der påføres den myndighed, som anmodes om bistand, i forbindelse med den gensidige bistand, som førte til hel eller delvis inddrivelse af fordringen, af den myndighed, som anmoder om bistand, i henhold til bestemmelserne i andet afsnit.»

Når den myndighed, som anmodes om bistand, har overført det beløb, som er inddrevet af den myndighed, der anmodes om bistand, betaler den myndighed, som anmoder om bistand, et beløb svarende til mindst 0,1% af det beløb, som den myndighed, der anmodes om bistand, inddrev og overførte. Denne procentdel fastsættes af den myndighed, som anmoder om bistand, i den oprindelige anmodning om inddrivelse.

Artikel 18 affattes således :

«Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere omkostninger, som er direkte forbundet med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.
2. Den myndighed, som anmoder om bistand, godtgør i henhold til bestemmelserne i andet afsnit alle omkostninger, bortset fra de i stk. 1 nævnte, der påføres den myndighed, som anmodes om bistand i forbindelse med den gensidige bistand, som førte til hel eller delvis inddrivelse af fordringen.»

Ved inddrivelse, der enten frembyder særlige vanskeligheder, drejer sig om meget store beløb eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale, særlige godtgørelsesregler for det pågældende tilfælde.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

ISSN 0254-1459

KOM(1999) 183 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

03 02 09 01

Katalognummer : CB-CO-99-232-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg

7